

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10Co/279/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114209286
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Brišková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2114209286.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Briškovej a členiek senátu JUDr. Zlatice Javorovej a JUDr. Terézie Mecelovej v spore žalobcov: 1/ Ing. K. P., nar. XX. M. XXXX, trvalý pobyt E. X/A, Y., 2/ Mgr. O. P., nar. XX. M. XXXX, trvalý pobyt E. X/A, Y., 3/ maloletý Q. P., nar. XX. J. XXXX, trvalý pobyt E. X/A, Y., zastúpený zákonnými zástupcami žalobcami 1/ a 2/, všetci žalobcovia 1/ až 3/ zastúpení: SOPKO LEGAL s.r.o., Paulínska 7523/24, Trnava, IČO: 47 631 741, proti žalovanej: HYDROTOUR, cestovná kancelária, a.s., Nám. SNP 14, Bratislava, IČO: 31 371 981, zastúpenej advokátom: JUDr. Július Jánošík, Klincová ul. č. 35, Bratislava, o zaplatenie 534,90 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Trnava z 20. novembra 2018 č. k. 18C/140/2014 - 280, takto

rozhodol:

Odvolačný súd rozsudok súdu prvej inštancie r u š í a vec vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom pre zmeškanie súd prvej inštancie uložil povinnosť žalovanej zaplatiť žalobcom 1/ až 3/ sumu 534,90 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,5 % ročne od 1. septembra 2013 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o ktorých výške malo byť rozhodnuté samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom po právoplatnosti rozsudku. Rozsudok odôvodnil ust. § 137 písm. a), § 274, § 275 CSP (Civilný sporový poriadok č. 160/2015 Z.z. v znení neskorších predpisov), § 517 ods. 2, § 741a, § 741i ods. 1, 2, 3, § 741k, § 740j O. z. (Občiansky zákonník č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov), § 8 ods. 1, 2, 3 zákona č. 281/2001 Z.z. o zájazdoch, podmienkach podnikania cestovných kancelárií a cestovných agentúr v znení neskorších predpisov, § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení ku dňu omeškania, čl. 7 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ústavný zákon č. 460/1992 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení). Vecne zdôvodnil nárokom žalobcov 1/ až 3/ na zaplatenie zľavy z ceny zájazdu. Súd prvej inštancie vo veci už rozhodol rozsudkom č. k. 18C/140/2014-213 tak, že žalobe vyhovel, čo do zaplatenia sumy 663,80 eur s úrokom z omeškania 5,5 % ročne od 1.9.2013 do zaplatenia, v zostávajúcej časti zamietol. Voči uvedenému rozhodnutiu podala včas odvolanie žalovaná. Odvolačný súd rozsudkom č. k. 10Co/182/2017-269 zo dňa 31. júla 2018, čo do sumy 128,90 eur spolu s príslušenstvom z uvedenej sumy, rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a v rozsahu sumy 534,90 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,5 % ročne od 1.9.2013 do zaplatenia, ako aj v časti o náhrade trov konania, rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Súd prvej inštancie v danej veci konštatoval splnenie všetkých zákonom stanovených podmienok v zmysle § 274 CSP, na základe ktorých bol vydaný rozsudok pre zmeškanie, ktorým bolo žalobe v zostávajúcom predmete sporu vyhovené. Súd prvej inštancie pojednávanie prerušil na dobu 30 minút od 11.07 hod. do 11.37 hod. za účelom zistenia, či v spisovej kancelárii alebo u asistentky, resp. v elektronickej časti súdneho spisu, sa nenachádza ospravedlnenie neúčasti žalovanej strany. Výsledok skúmania boli negatívny a preto súd prvej inštancie, viazaný návrhom na vydanie rozsudku pre zmeškanie, za splnenia zákonom stanovených podmienok, rozhodol vo veci rozsudkom pre zmeškanie. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd prvej inštancie odôvodnil ustanovením § 251, § 255 ods. 1,

§ 262 ods. 1, 2 CSP, ako aj článkom 4 ods. 2 CSP. Žalobcom voči žalovanej priznal plnú náhradu trov konania, keďže boli úspešní vo veci samej čo do základu nároku, pričom výška priznaného plnenia závisela od úvahy súdu (s poukazom na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10Co/191/2017).

2. Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie žalovaná, navrhujúc zrušenie rozsudku pre zmeškanie a nariadenie nového pojednávania. Pred súdom prvej inštancie bolo vykonané dokazovanie v takom rozsahu, že existovali podmienky preto, aby súd vo veci rozhodol riadnym rozsudkom a súčasne odôvodniť priznanie alebo nepriznanie nároku na náhradu škody tak, ako mu to bolo uložené rozhodnutím odvolacieho súdu. Žalovaná poukázala aj na nález Ústavného súdu sp. zn. I.ÚS 335/2006, podľa ktorého postup všeobecného súdu, ktorý aplikuje určité ustanovenie zákona bez relevantných dôvodov v rozpore s konštantnou rozhodovacou praxou, treba považovať za postup arbitrárny. Takýto postup je zároveň aj zásahom do princípu právnej istoty ako súčasťou právneho štátu. Podľa ústavnoprávnej judikatúry prílišný formalizmus pri posudzovaní úkonov účastníkov občianskeho súdneho konania a nadmerný tlak na dopĺňanie takých náležitostí do procesných úkonov účastníkov, ktoré nemajú oporu v zákone, idú nad rámec zákona alebo nemajú základný význam pre ochranu zákonnosti, nie sú v súlade s princípmi spravodlivého procesu. Žalovaná sa riadne vyjadrila k žalobe. Niekoľkokrát sa zúčastnila pojednávania a výsluchu svedkov. Opakovane predkladala súdu vyjadrenia, v ktorých reagovala na vykonané dokazovanie. Vo veci už raz rozhodol súd prvej inštancie ako aj dovolací súd, ktorý uložil prvostupňovému súdu vysporiadať sa s nárokom na náhradu škody. Neexistovali preto podmienky, aby súd prvej inštancie niekoľko rokov trvajúci súdny spor rozhodol rozsudkom pre zmeškanie podľa ust. § 277 CSP a porušil tak právo žalovanej na spravodlivý proces garantovaný Ústavou SR. Žalovaná súčasne uviedla vyjadrenie vo veci samej.

3. V doplnení odvolania žalovaná poukázala na skutočnosť, že žalovaná zmeškala pojednávanie z ospravedlniteľných dôvodov a požiadala o ospravedlnenie neúčasti. Súd prvej inštancie neakceptoval pokyn odvolacieho súdu, ktorý zrušil predchádzajúce rozhodnutie súdu prvej inštancie a prikázal mu vo veci konať a vykonať dokazovanie. Žalovaná ďalej argumentovala vo vzťahu k nároku na náhradu škody, s poukazom na judikatúru Ústavného súdu SR. Odvolací súd ako súd vyššej authority prikázal prvoinštančnému súdu ako má ďalej postupovať, ktorý postup nebol rešpektovaný. Žalovaná preto navrhla, aby odvolací súd zrušil rozsudok pre zmeškanie a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Žalobcovia 1/ až 3/ vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej navrhli, aby odvolací súd odvolanie odmietol z dôvodu jeho neprípustnosti. Žalovaná doručila súdu prvej inštancie podanie označené ako návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie a odvolanie proti rozsudku pre zmeškanie, vydaného súdom prvej inštancie. Nepredložila však dôkazy na základe ktorých by bola preukázaná pravdivosť jej tvrdení, najmä osvedčenie o evidencii motorového vozidla, ktorým mal právny zástupca cestovať na pojednávanie 20. novembra 2018, ako ani dôkaz preukazujúci defekt v rozhodný deň, v čase predchádzajúcom súdному pojednávaniu. Pri posudzovaní existencie ospravedlniteľného dôvodu podľa § 277 ods. 2 CSP nie je relevantné, či sa žalovaná zúčastňovala iných pojednávanií alebo či spôsobovala prieťahy v konaní. Nemôže obstať ani argumentácia žalovanej rozsudkom Krajského súdu v Trnave, ktorý prvý rozsudok zrušil, pretože súd v rozsudku pre zmeškanie uvádza len stručnú identifikáciu procesného nároku a právny dôvod vydania rozsudku pre zmeškanie. Predmetom odôvodnenia rozsudku pre zmeškanie nie je obligatórne vyhodnocovanie vykonaného dokazovania, ako ani vysporiadanie sa so spornými otázkami. Podľa § 356 písm. b) CSP odvolanie proti rozsudku pre zmeškanie prípustné nie je, okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky pre jeho vydanie. Žalobcovia sa preto nevyjadrujú k meritórnym námietkam žalovanej. Podmienkou vydania kontumačného rozsudku je: žaloba o splnenie povinnosti podľa § 137 písm. a) CSP, rozsudok musí byť vydaný na pojednávaní, ktoré žalovaný zmeškal, ďalej neúčasť žalovaného na pojednávaní, na ktorom bol vydaný rozsudok pre zmeškanie a žalovaná strana bola na pojednávanie riadne a včas predvolaná, poučená o následku nedostavenia sa, vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie. Žalovaná v odôvodnení odvolania neuviedla absenciu ani jednej z vyššie uvedených podmienok. Všetky procesné podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie boli splnené. Žalovaná sa ospravedlnila až po vydaní rozsudku pre zmeškanie e-mailom dňa 20. novembra 2018 o 12:09 hod., prostredníctvom portálu slovensko.sk.

5. Uznesením Okresného súdu Trnava z 27. júna 2019 č. k. 18C/140/2014-309 súd prvej inštancie zamietol návrh žalovanej na zrušenie rozsudku pre zmeškanie z dôvodu, že žalovaná nepreukázala tvrdenia o vzniku náhodnej situácie (porucha vozidla), ktorá mala spôsobiť, že právny zástupca sa na

súdne pojednávanie dňa 20. novembra 2018 nemohol dostaviť. Elektronická správa právneho zástupcu žalovanej bola doručená súdu prvej inštancie po skončení pojednávania a vyhlásení rozhodnutia vo veci samej. Bolo nevyhnutné upovedomiť súd telefonicky alebo elektronicky, aby sa ospravedlnenie dostalo k súdu včas. Žalovaná nešpecifikovala miesto vzniku nehody a čas. Tvrdenia žiadnym spôsobom nepreukázala. Keďže žalovaná v návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie nepreukázala tvrdenú existenciu ospravedlniteľného dôvodu, pre ktorý bolo zmeškané pojednávanie, návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie bol zamietnutý.

6. Odvolací súd podľa § 34 CSP (Civilný sporový poriadok zákon č. 160/2015 Z. z.) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je možné podať odvolanie (§ 356 písm. b/ CSP), po skonštatovaní, že odvolanie obsahuje zákonom stanovené náležitosti (§ 363 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), postupom bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej je dôvodné.

7. Podľa § 470 ods. 1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

8. Rozsudok pre zmeškanie predstavuje osobitný druh súdneho rozhodnutia, ktorý predstavuje následok procesnej pasivity procesných strán v sporovom konaní. V kontradiktórnom konaní je procesná zodpovednosť za vedenie sporu na sporových stranách. Ak žalovaný nerešpektuje súdom uložené povinnosti, zodpovedá tomu i forma rozhodnutia (porov. Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha : C. H. Beck, 2016, s. 1004).

9. Rozsudkom pre zmeškanie podľa ust. § 274 CSP môže súd rozhodnúť v prípadoch, keď už nariadil vo veci samej pojednávanie a žalovaný sa na toto pojednávanie nedostavil.

10. Pri rozhodovaní kontumačným rozsudkom po nariadení pojednávania je súd povinný skúmať, či boli splnené podmienky na vydanie takéhoto rozhodnutia. Tieto osobitné podmienky sú zakotvené v ustanovení § 274 CSP. V zmysle nich sa vyžaduje, aby bola podaná žaloba na plnenie (§ 137 písm. a/ CSP), žalovaný bol riadne a včas predvolaný na pojednávanie, aby bol žalovaný v predvolaní na pojednávanie poučený o následku nedostavenia sa, vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie, žalovaný sa nedostavil na pojednávanie vo veci a svoju neprítomnosť neospravedlnil včas a vážnymi okolnosťami, pričom žalobca prítomný na pojednávaní podal návrh na vydanie rozsudku pre zmeškanie. Všetky formálne podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného (z dôvodu nedostavenia sa na pojednávanie) musia byť splnené práve na tomto pojednávaní, na ktorom bol rozsudok vydaný. Ak by súd vydal rozsudok pre zmeškanie napriek tomu, že nebola splnená niektorá zo zákonom stanovených podmienok, existoval by zákonný dôvod na podanie odvolania.

11. Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie nerozhodol správne, keď na pojednávaní vyhovel návrhu žalobcov a rozhodol rozsudkom pre zmeškanie žalovaného, keďže podmienky pre aplikáciu § 274 CSP v posudzovanej veci neboli dané.

12. Ústavnoprávna judikatúra zdôrazňuje potrebu uprednostnenia materiálneho poňatia právneho štátu, ktoré spočíva okrem iného na interpretácii právnych predpisov z hľadiska ich účelu a zmyslu, pričom pri riešení (rozhodovaní) konkrétnych prípadov sa nesmie opomíňať, že prijaté riešenie (rozhodnutie) musí byť akceptovateľné aj z hľadiska všeobecne ponímanej spravodlivosti (porov. napr. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky ďalej len „ÚS SR“ sp. zn. IV.ÚS 1/07, IV.ÚS 75/08, I.ÚS 57/07, I.ÚS 233/2019). Všeobecný súd pri svojom rozhodovaní nie je doslovným znením zákonného ustanovenia viazaný absolútne. Môže sa, dokonca sa musí od neho (od doslovného znenia právneho textu) odchyliť v prípade, ak to vyžaduje účel zákona, systematická súvislosť, alebo požiadavka ústavou súladného výkladu zákonov a obdobných všeobecne záväzných právnych predpisov (čl. 152 ods. 4 Ústavy SR). I v týchto prípadoch sa musí vyvarovať svojvôli a svoju interpretáciu právnej normy musí založiť na racionálnej argumentácii (porov. rozhodnutie ÚS SR sp. zn. I.ÚS 233/2019, III.ÚS 72/2010).

13. Ústavný súd Slovenskej republiky dal všeobecným súdom do pozornosti (porov uznesenie ÚS SR č. k. I.ÚS/233/2019-22 zo dňa 1. júna 2019), že formalistický výklad ustanovenia § 274 CSP, a to že

súd vždy za kumulatívneho splnenia v tomto ustanovení zakotvených zákonných podmienok rozsudkom pre zmeškanie „žalobe vyhovie“, skutočne nie je žiadúci, najmä ak súdne konanie trvá dlhšiu dobu, vo veci sa uskutočnilo viac pojednávaní, na ktoré sa žalovaný riadne dostavil, nebol v konaní nečinný a súd na návrh obidvoch strán vykonal dokazovanie. Podľa názoru Ústavného súdu SR treba návrh na vydanie rozsudku pre zmeškanie a splnenie ďalších zákonných podmienok podľa § 274 CSP posudzovať vždy aj podľa okolností prejednávanej veci. Napriek kogentnosti ustanovenia § 274 CSP by pri čisto gramatickom výklade a lipnutí na formálnych znakoch vydanie rozsudku pre zmeškanie mohlo znamenať porušenie práva na spravodlivý proces, v neposlednom rade v tom, že pri takomto formalistickom postupe by bolo odopreté strane sporu možnosť podať riadny opravný prostriedok (odvolanie vo veci samej).

14. V prejednávanej veci súd prvej inštancie označil žalovanú, ako stranu v konaní, za procesne pasívnu iba na základe skutočnosti, že sa nedostavila na súdne pojednávanie dňa 20. novembra 2018 (za kumulatívneho splnenia zostávajúcich taxatívne vymedzených podmienok pre vydanie rozsudku pre zmeškanie). Teda striktné formálne, bez zohľadnenia účelu a zmyslu dotknutého ustanovenia právneho predpisu tak, aby rozhodnutie bolo akceptovateľné aj z hľadiska princípov všeobecnej spravodlivosti.

15. Ústavno-konformný výklad je všeobecný súd povinný uplatňovať vo vzťahu ku všetkým stranám konania a zároveň garantovať ich primeranú rovnováhu tak, aby bolo rozhodnutie v predmetnej veci akceptovateľné z hľadiska požiadaviek vyplývajúcich z Ústavy SR, medzinárodných zmlúv o ľudských právach a základných slobodách, ktorými je Slovenská republika viazaná (porov. rozhodnutie ÚS SR sp. zn. I.ÚS/233/2019). Bolo preto povinnosťou súdu prvej inštancie uprednostniť aj v danej veci pred gramatickým (formálnym) výkladom ustanovenia § 274 CSP, ústavno-konformný výklad.

16. Z obsahu spisu je zrejmé, že do dňa súdneho pojednávania, na ktoré sa žalovaná nedostavila, bola v spore aktívna, predkladala vyjadrenia, navrhovala dôkazy, v dôsledku čoho nemožno označiť žalovanú za skutočne pasívnu, ktorá sa svojim obštrukčným konaním snaží oddialiť rozhodnutie vo veci samej. Tým, že sa žalovaná výnimočne nedostavila na pojednávanie, nepreukazovala, že by nemala záujem o pojednávanie a rozhodnutie vo veci samej.

17. Súd prvej inštancie mal tu skúmať nielen formálne zákonom stanovené podmienky pre vydanie kontumačného rozsudku, ale aj materiálnu náležitosť rozsudku pre zmeškanie, vyžadujúcu procesnú pasivitu strany sporu.

18. Ústavný súd Českej republiky v rozhodnutí sp. zn. IV.ÚS/3143/15 označil kontumačný rozsudok za procesno-sankčný nástroj, chrániaci poctivého žalobcu pred nepoctivým žalovaným, ktorý nemá záujem o aktívnu účasť na konaní, často v snahe oddialiť konečné rozhodnutie.

19. Z obsahu spisu v prejednávanej veci takéto nepoctivé správanie žalovanej, bez záujmu o účasť v spore, nebolo možné konštatovať.

20. Žalovaná preto dôvodne namietala v odvolaní, že neboli splnené podmienky na vydanie takéhoto rozhodnutia, čím bola daná aj prípustnosť odvolania proti kontumačnému rozsudku podľa § 356 písm. b) CSP.

21. Nezanedbateľné bolo aj obligatórne skúmanie procesného štádia sporu, v ktorom odvolací súd v predchádzajúcom zrušujúcom rozhodnutí konštatoval a konkretizoval nesprávny postup súdu prvej inštancie vo vzťahu k zostávajúcemu predmetu konania (534,90 eur s úrokom z omeškania), najmä nesprávne vyhodnotenie zľavy z ceny ubytovania vo výške 128,90 eur, ktorú označil ako zľava za jeden deň (ods. 19), ako aj nedôvodné priznanie náhrady škody (ods. 20) súdom prvej inštancie. Vydaním rozsudku pre zmeškanie tak súd prvej inštancie obchádzal záväzné pokyny odvolacieho súdu.

22. Z dôvodu, že súd prvej inštancie preferoval prísne gramatický výklad pred teleologickým a ústavno-konformným výkladom ustanovenia § 274 CSP, vydaním rozsudku pre zmeškanie porušil právo žalovanej na spravodlivý proces.

23. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na

spravodlivý proces a tento nedostatok nebolo možné napraviť v konaní pred odvolacím súdom. Odvolací súd preto zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

24. Povinnosť odvolacieho súdu rozhodnúť o odvolaní po predchádzajúcom zrušení rozhodnutia a vrátení veci na nové rozhodnutie, je možné aplikovať iba vtedy, ak aj prvé zrušené rozhodnutie bolo rovnakej procesnej povahy. Nebude sa teda aplikovať v situácii, ak napr. súd prvej inštancie prvým rozhodnutím zastavil konanie pre nedostatok procesnej podmienky a toto rozhodnutie bolo zrušené pre jeho vecnú nesprávnosť a následne rozhodol rozsudkom vo veci samej, proti ktorému bolo podané odvolanie. V takomto prípade môže byť preskúmaný rozsudok zrušený, ak na to bude daný niektorý so zákonných dôvodov (porov. Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha : C. H. Beck, 2016, 1306 s., 1307 s.).

25. Vzhľadom k tomu, že rozsudok pre zmeškanie predstavuje procesno-sankčný nástroj so skráteným formálnym odôvodnením (§ 275 CSP), nebolo naplnené ustanovenie § 390 CSP, podľa ktorého odvolací súd sám rozhodne vo veci.

26. Povinnosťou súdu prvej inštancie tak bude v ďalšom konaní, na základe vykonaného dokazovania, vyhodnotiť dôkazy a posúdiť uplatnený nárok žalobcov (vo výške, ktorá zostala predmetom konania) z hľadiska platnej právnej úpravy, a to vo vzťahu k skutkovému vymedzeniu nároku v žalobe, v intenciách záverov odvolacieho súdu (rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 31. júla 2018, č.k. 10Co/182/2017-269, oprava č. I. 233).

27. Pri písomnom vyhotovení súdneho rozhodnutia bude súd prvej inštancie, viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, postupovať v súlade s ustanovením § 220 CSP a preskúmateľným spôsobom vyjadri skutkové zistenia a právne závery, na základe ktorých vec posúdil a rozhodol.

28. Svoj právny záver zdôvodní zo zákonných hľadísk, ktoré v danej veci prichádzali do úvahy a stranám konania, dá odpoveď na podstatné a relevantné argumenty, aby riešenie konkrétneho právneho problému bolo jasné a zreteľne dané (porov. rozhodnutia Ústavného súdu napr. sp. zn. II. ÚS 193/06, III. ÚS 198/07).

29. Súd prvej inštancie bude dbať tiež na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé s uvedením skutočností, ktoré považoval za preukázané a ktoré nie, z akých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil. Povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vysporiada aj so špecifickými námietkami strán konania.

30. Podľa § 396 ods. 3 CSP ak odvolací súd zruší rozhodnutie a vec vráti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

31. Uznesenie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/.

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.